

NIECNOTKA (2) *sb m a. f*

N sg niecnotka (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

Dem. od „niecnota” ‘zły, niemoralny człowiek’ (2) : Dla ich zachowania tytułują je tem przezwiłkyem/ chłopcytká złodzyeye s początká/ wyęc dla dobroći/ cnotkami one przeżywáją/ yákoby rzekł nyecnotká GliczKsiąż H6v.

a. *Człowiek trochę niemoralny (1) : Improbulus [...] Gal. Un peu audacieux, mechant et importun [...]. Niecznotka. Calep 513b.*

Cf **CNOTKA**

MM